La turneul de calificare pentru J.O.

REPREZENTATIVA MASCULINĂ DE VOLEI A ROMÂNIEI ÎN GRUPA CEA MAI PUTERNICĂ!

La Sofia a avut loc tragerea la sorți a grupelor Turneului de calificare pentru J.O. la volei masculin ce se va desfășura între 20 și 27 ianuarie la Sofia și Pernik. Dar sorții au... concentrat cele mai valoroase echipe în grupa a 2-a, din care face parte și reprezentativa **României,** în timp ce grupa I cuprinde formațiile mai modeste! Iată, dealtfel, componența acestor grupe: **Bulgaria, R. D. Germană, Canada, S.U.A., Mexic** (grupa I, Sofia); **Coreea de Sud, Cehoslovacia, Ungaria, Japonia, România** (grupa a 2-a, Pernik).

Conform regulamentului, primele două clasate în fiecare grupă se vor califica pentru turneul final, programat în sala „Universiada" din Sofia, în urma căruia obțin calificarea la J.O. echipele clasate pe locurile 1 și 2. Reprezentativa României — care va intilni in ordine, în grupă, formațiile Ungariei, Cehoslovaciei, Japoniei și Coreei de Sud — are o misiune extrem de dificilă.

La feminin, din cauza înscrierilor mai puțin numeroase, turneul de calificare (găzduit de localitatea Pazargic, la circa 120 km de Sofia) se desfășoară pe o singură serie de 6 echipe, între 20 și 24 ianuarie. Reprezentativa **României** va intilni, pe rînd, echipele **Bulgariei, R.P.D. Coreene, Mexicului, Ungariei** și **Braziliei.** Prima clasată se califică pentru J.O.

★

A început turneul de volei juniori de la Sofia. În prima zi: România — Bulgaria B 3—0 (6, 4, 13), Bulgaria A — Ungaria 3—0, Spania — Polonia 3—1.

Azi, la București

REUNIUNEA COMISIEI DE ADMITERE A SPORTIVILOR LA JOCURILE OLIMPICE

Azi are loc, la București, reuniunea Comisiei de admitere a sportivilor la Jocurile Olimpice, organism al Comitetului Internațional Olimpic.

Comisia este alcătuită din **Willy Daume,** membru al C.I.O., președintele Comitetului Olimpic al R.F. Germania, **Peter Talberg,** membru al C.I.O. pentru Finlanda, și **Alexandru Șiperco,** membru al C.I.O. pentru România.

Comisia C.I.O. are pe agenda de lucru rezolvarea unor probleme legate de atribuțiile acestei Comisii.

PE GHEAȚĂ ȘI PE ZĂPADĂ

INTRECERI DE SLALOM

● Proba feminină de slalom uriaș desfășurată la Berchtesgaden a fost cîștigată de schioara Hanni Wenzel (Liechtenstein) cu timpul de 2:11,72 în două manșe. Pe locul doi s-a clasat Perinne Pelen (Franța) — 2:12,64, iar pe locul trei — Claudia Giordani (Italia) — 2:13,22.

● „Cupa Europei" la schi a programat pe pîrtia de la Kirchberg (Austria) o probă masculină de slalom uriaș, în care victoria a revenit sportivului austriac Christian Orlainsky, cronometrat în două manșe cu timpul de 3:18,17. L-au urmat J. Gaspoz (Elveția) — 3:19.19 și J. Kuralt (Iugoslavia) — 3:19,21.

VITEZIȘTII LA INNSBRUCK

● În concursul internațional de patinaj viteză de la Innsbruck, canadianul Gaetan Boucher a cîștigat două probe: 1 500 m în 2:00,23 și 1 000 m — 1:18,07, iar patinatoarea Christa Rothenburger (R.D. Germană) s-a situat pe primul loc la 500 m — 42,47 și 1 000 m — 1:28,14.

C.E. DE TENIS INDOOR

(Urmare din pag. 1)

concentrat ceva mai mult și nu au perseverat în momentele cu adevărat bune pe care le-au avut și care — în cazul victoriei — le-ar fi netezit calea spre șefia seriei a 2-a a grupei B. În această serie, la Sofia, s-a înregistrat o surpriză care face din tenismanii finlandezi principalii candidați la postul de lideri necontestați: **Bulgaria — Finlanda 1—2** (Liubomir Petrov — Leo Palin 3—6, 6—7; Bojidar Pampulov — Matti Timonen 6—3, 6—2; B. Pampulov, Petrov — Palin, Berner 6—4, 5—7, 4—6). Aceste rezultate anunță **o confruntare extrem de interesantă, duminică, în Sala sporturilor din Focșani, între echipele României și Finlandei.** Tinerii noștri tenismani au nevoie neapărat de victorie pentru a mai putea concura la cîștigarea seriei, al cărui clasament arată, la ora actuală, astfel:

1. **Finlanda**	2	2	0	5—1	4
2. **Bulgaria**	2	1	1	3—3	2
3. **Iugoslavia**	2	1	1	2—4	2
4. **România**	1	0	1	1—2	0
5. **Olanda**	1	0	1	1—2	0

Rezultate din celelalte serii: grupa A, seria I: **Suedia — Cehoslovacia** 2—1, **R. F. Germania — Anglia** 3—0; seria a II-a: **Ungaria — U.R.S.S.** 2—1; **Austria — Franța** 2—1; grupa B, seria I: **Polonia — Danemarca** 2—1; seria a III-a: **Irlanda — Italia** 2—1.

MASTERS '79 BORG L-A ÎNVINS GREU PE CONNORS

NEW YORK, 11 (Agerpres). — Au continuat întrecerile „Turneului campionilor" la tenis. Într-una din partidele derby ale competiției, Bjorn Borg l-a întrecut cu 3—6, 6—3, 7—6 pe Jimmy Connors. Și celălalt favorit al turneului, John McEnroe, a terminat învingător, cu 6—2, 6—3, în fața lui Guillermo Vilas. În celelalte partide: Vitas Gerulaitis — Harold Solomon 6—1, 7—6; Roscoe Tanner — José Higueras 7—5, 6—4.

DIVIZIA A LA BASCHET FEMININ

(Urmare din pag. 1)

pectiv **Pușcașu 18, Hagiu 17.** Arbitri: **M. Măieran — C. Călin.**

POLITEHNICA C.S.Ș. 2 BUCUREȘTI — CARPAȚI SF. GHEORGHE 104—30 (51—14). În disputa extremelor clasamentului, studentele au făcut un „galop de sănătate" în fața unei formații care, oricum prea „subțire", s-a prezentat și fără două titulare de bază. Coșgetere: **Pîrșu 22, Filip 19, Fotescu** 13, respectiv **Csiki 7, Kalakatroni** și **Mark** cite 6. Arbitri: **Șt. Zatler — C. Dumitrache. (Daniel DIACONESCU,** coresp.).

VOINȚA BUCUREȘTI — OLIMPIA BUCUREȘTI 61—60 (32—34). **Olimpia** a fost la un pas de a reedita surpriza realizată în turul competiției, cînd a cîștigat în fața **Voinței.** Intr-adevăr, ieri, Olimpia a dominat mai mult, datorită faptului că a păstrat disciplina de joc indicată de antrenorul D. Paraschivescu și pentru că a aruncat la coș destul de precis de la distanță, conducind ca atare cu 4—5 coșuri pînă spre finalul primei reprize. Apoi a fost rîndul Voinței să aibă inițiativa și să ia conducerea, Ștefania Giurea, Estela Tomescu, Alexandra Heghedus și Tatiana Popescu aducîndu-și aportul principal. Dar, ajunsă la 49—42 (min. 30), Voința a „obosit", nu a fructificat situații în șir, permițînd formației Olimpia să revină, să egaleze (50—50 în min. 33) și chiar să ia conducerea. Într-un final dramatic Heghedus a înscris coșul care a adus victoria echipei Voința; în ultima jumătate de minut Olimpia a ratat atacul prin care ar fi putut obține succesul. Coșgetere: **Borș 23, T. Popescu 11, Tomescu 9,** respectiv **Iatan 16, Pană 14, Tarantino 12.** Arbitri: **Em. Nicolescu — I. Nicolaev.**

RAPID BUCUREȘTI — VOINȚA BRAȘOV 78—73 (34—36). Din nou a partidă aprig disputată, de mare spectacol. Tînăra echipă brașoveană a folosit permanent apărarea agresivă pe tot terenul, datorită căreia a „smuls" multe mingi experimentatelor lor adversare. Din păcate pentru ele, baschetbalistele de la Voința au pierdut prea ușor baloanele cîștigate cu trudă, prin aruncări executate cu ușurință, pripit; de aceste greșeli au profitat feroviarele, superioare (prin Mariana Bădinici și Maria Csikos) la recuperări. Formația Rapid, fără a excela, are meritul că a rezistat presiunii partenerelor lor de întrecere (din rîndul cărora s-au remarcat Magdalena Pall, Camelia Solovăstru și Doina Iftimie) și pentru că și-a valorificat în final plusul de maturitate competițională. Coșgetere: **Bădinici 21, Chiraleu 20,** respectiv **Pall 21, Iftimie 20.** Arbitri: **I. Grigore** și **Șt. Zatler. (D. STANCULESCU).**

UNIVERSITATEA CLUJ-NAPOCA — CRIȘUL ORADEA 81—62 (45—31).

Performerii anului 1979

GRETE WAITZ ALEARGĂ CA ZATOPEK... DAR VA FI, VREODATĂ, CAMPIOANĂ OLIMPICĂ?

În ancheta ziarului „Ceskoslovensky Sport" pentru desemnarea celor mai buni alergători și alergătoare de pe continent în anul care s-a încheiat, 225 de specialiști o așează pe semifondista norvegiancă **Grete Waitz** pe locul 4, după **Marita Koch, Grazyna Rabsztyn** și **Marlies Göhr.** Cu cîteva săptămîni în urmă, însă, alte anchete care își propuneau să stabilească cele mai bune sportive ale anului preolimpic, acordau lui Waitz locul al doilea — după Koch — înaintea tuturor stelelor din celelalte sporturi, inclusiv din atletism (cu toate probele sale)...

Cum se explică această diferență de apreciere?

Se cuvine să prezentăm mai întîi atuurile semifondistei nordice, performanțele sale din sezonul trecut. Campioană mondială la cros pentru a doua oară consecutiv, în martie, Grete Waitz nu s-a făcut remarcată apoi în sezonul de pistă decît cu un 8:31,8 la 3 000 m, cel mai bun rezultat mondial al anului și al doilea din toate timpurile. În octombrie, însă ea se clasează prima în clasamentul feminin al maratonului de la New York cu un timp excepțional: 2 ore 27 minute și 32 de secunde, fiind **prima femeie care aleargă clasica distanță de 42,195 km în mai puțin de două ore și jumătate!**

Acest rezultat i-a impresionat, iată, mai mult pe gazetarii sportivi de „tip universal" decît pe specialiștii atletismului (antrenori, statisticieni, ziariști). Ca participant la ancheta pragheză, nu voi subscrie la aprecierea experților în atletism, dînd dreptate „nespecialiștilor". 2 ore și 27 de minute la maraton este ceva extraordinar, cu atît mai mult cu cît performanța — apropiată de ceea ce reușea Zatopek cu mai puțin de trei decenii în urmă — a fost obținută fără o pregătire de maratonist.

Este adevărat, **Grete Waitz** (născută Andersen, 1,72 m înălțime, 53 kg) are calități deosebite pentru alergările lungi. Din păcate, atletismul feminin de pistă se oprește la 3000 m. Distanță insuficientă pentru a face din Grete o alergătoare invincibilă, așa cum ar fi, să spunem, într-o probă de 10 000 m. În 1978, la campionatele europene de la Praga, a condus 2 800 m din traseu, dar a fost întrecută ușor de Ulmasova și Mărășescu. În vara trecută, la Cupa Mondială de la Montreal, a intrat în ultimul tur cu peste 15 m avans față de Ulmasova, dar a pierdut din nou.

Generoasă în efort, precum un Clarke sau Bedford — în orice cursă poate fi văzută în fruntea plutonului — Grete Waitz își află recompensa în alergările de cros (a căror distanță depășește, în general, 4 km) în care a obținut, în ultimii 2—3 ani, un șir (neîntrerupt) de victorii, cu adevărat impresionant. Și acum, iată, în maraton, care i-a adus onoruri pe care pista i le refuzase...

Grete Waitz nu va fi, probabil, niciodată campioană olimpică, mai ales că la Moscova cea mai lungă distanță măsoară 1 500 m. La Los Angeles, cînd își va face debutul olimpic proba de 3 000 m, Grete va avea 31 de ani și este greu de crezut că la această vîrstă finișul ei se va îmbunătăți.

Istoria atletismului îi va păstra însă numele la loc de cinste, ca pe acela al unei deschizătoare de drumuri. Pentru că, vrînd-nevrînd, maratonul va ajunge cîndva și probă olimpică feminină, chiar dacă ne vine greu să ne obișnuim cu ideea.

Vladimir MORARU

TELEX ● TELEX

BASCHET ● Rezultate din turneul final al „Cupei campionilor europeni" (masculin): Bosnia Sarajevo — Real Madrid 98—96 (48—48); Den Bosch (Olanda) — Partizan Belgrad 91—65; Maccabi Tel Aviv — Sinudyne Bologna 100—73. La feminin: Sparta Praga — Steaua Roșie Belgrad 76—54; Beijerland (Olanda)—B.S.E. Budapesta 85—72; T.U.S. Leverkusen — Torino 52—71; U.C. Clermont Ferrand — Minior Pernik 62—64.

CICLISM ● Anul ciclist internațional a fost deschis la Aubervilliers cu o cursă de ciclocros în perechi, cîștigată de cuplul italian format din frații Giuseppe și Antonio Saronni (18,400 km în 1 h 00:52). Perechea franceză Hinault — Ricci a ocupat locul opt, la peste 4 minute de învingători.

HANDBAL ● Finala „Cupei Mării Baltice" se va disputa la Kiel (R. F. Germania) între selecționatele U.R.S.S. și R.D. Germane, cîștigătoarele celor două grupe preliminare. În ultimele meciuri preliminare: U.R.S.S. — Danemarca 23—17; Islanda — Norvegia 21—15; R. D. Germană — R. F. Germania (A) 15—15; Polonia — R. F. Germania (B) 22—22.

ȘAH ● În runda a 12-a a turneului de la Hastings, englezul Nigel Short (14 ani) l-a învins pe Ulf Andersson. În clasament conduc Andersson (Suedia) și Nunn (Anglia), cu cîte 8 p.

TENIS ● În „optimile" turneului de la Perth (Australia): Faigl — Letcher 3—6, 6—3, 6—1; Delaney — Whilecross 6—1, 6—3; Hampson — Fischer 7—6, 7—6 ● În turneul feminin de la Cincinnati (Ohio): Chris Evert-Lloyd — Terry Holladay 6—0, 6—0, Diane Fromholtz — Marita Redondo 6—2, 6—1.

RETROSPECTIVE 1979 TOT NOUA ZEELANDĂ, DAR... NU ȘI INVINCIBILĂ!

Dacă anul 1978 a fost, incontestabil, al rugbyului neo-zeelandez — care a suferit doar o mică (și nesemnificativă) înfrîngere în fața unei selecționate de provincie irlandeze în cadrul lungului său turneu european, în care a întîlnit și învins toată elita continentală — în 1979 „puterea" a fost împărțită formîndu-se, metaforic vorbind, un „triumvirat" (care de-a lungul a 365 de zile a domnit asupra lumii rugbyului) alcătuit din **Noua Zeelandă, Țara Galilor** și **Franța.** Care dintre aceste teamuri a fost mai bun? Greu de răspuns exact la această întrebare. Totuși...

Desigur, **Noua Zeelandă** rămîne... Noua Zeelandă, cu al său rugby atît de spectaculos și eficace, în continuă mișcare, de imens angajament și de mare tehnicitate, care stîrnește pretutindeni unde se produce unanimă admirație. Rugbyștii **All Blacks,** adevărați campioni mondiali neîncoronați, au suferit însă în anul care s-a încheiat trei semnificative înfrîngeri. Să le reamintim, pe rînd. După un Christchurch triumfal (23—9 împotriva Franței!) a venit acea neprevăzută victorie de la Auckland a trupei magistral condusă de **Jean-Pierre Rives** (24—19), înfrîngere dureros acuzată de către XV-le lui **Graham Mourie,** celebrul **all black** de la Taranaki. În acea zi de 14 iulie rugbyștii francezi jucau cel mai frumos meci din lunga lor carieră internațională și — așa cum s-a exprimat entuziasmată presa franceză, pedalînd pe faptul că succesul coincidea cu chiar ziua națională a Franței — cucereau „ultima lor Bastilie", pentru că, oricît ar părea de bizar, reprezentativa „cocoșului galic" nu reușise niciodată să învingă în vreun meci-test Noua Zeelandă la ea acasă. Peste numai două săptămîni (la 28 iulie) **All Blacks** pierdeau din nou. De data asta pe Sydney Cricket Ground, unde „cangurii" îi înfrîngeau într-un test (12—6). Altă zi istorică, fiindcă din 1934 nici o echipă australiană nu a cîștigat vreun meci în fața rugbyștilor neo-zeelandezi. Dacă acestor două insuccese răsunătoare le vom adăuga și înfrîngerea de la Otley, din luna noiembrie, unde o selecționată a Angliei de Nord cîștiga cu 21—9 (!) în fața XV-lui de la Antipozi și faptul că la Londra, pe Twickenham, 75 000 de spectatori erau pe punctul de a exploda de bucurie cînd „echipa trandafirului" s-a apropiat spectaculos de la 0—10 pînă la 9—10, trecîndu-i pe oaspeți prin toate „chinurile iadului", vom remarca lesne că neo-zeelandezii, în ciuda unor prestații splendide (dintre care aceea de la Edinburgh, 20—6 cu Scoția, va intra, desigur, în antologia partidelor magnifice) nu mai sînt astăzi, nici pe departe, echipa invincibilă din anii trecuți.

Țara Galilor, în ceea ce o privește, domină rugbyul european de cîțiva ani, deși nu cu autoritatea din trecut, cînd un **Phill Bennett, Gareth Edwards, JPR Williams, Melvyn Davies** sau **Terry Cobbner** erau eroii unei echipe cvasiinvincibile. E drept, „diavolii roșii" au avansat alte cîteva vedete de prim rang, cum ar fi **Derek Quinnell,** noul căpitan de echipă, **Paul Ringer, Jeffrey Squire, Terence Holmes, Steven Fenwick,** cîștigînd pentru a treia oară consecutiv **Turneul celor 5 națiuni,** dar nu de o manieră atît de convingătoare, ei fiind învinși la Paris, pe Parc des Princes, cu 14—13, după ce cedaseră chiar pe Arms Park din Cardiff cu un scor asemănător (12—13) în fața XV-lui Noii Zeelande.

Iată de ce socotim că XV-le **Franței,** care în 1979 i-a învins pe cei doi „mari" antecitați, merită (deși nu a cîștigat decît „Cupa FIRA", campionat organizat pentru echipele continentale, ocupînd locul doi în clasamentul Turneului celor 5) să fie plasat pe același plan cu Noua Zeelandă și Țara Galilor. Echipa Franței, a cărei actuală putere de exprimare XV-le țării noastre a resimțit-o din plin, are la ora de față nu numai înaintași redutabili **(Rives, Joinel, Haget)** ci și o linie de treisferturi cu fantezie, căreia îi place teribil să joace **(Gallion, Caussade, Bertranne, Codorniou, Gourdon, Costes)** și un fundaș **(Aguirre)** socotit cel mai bun de pe ambele laturi ale Canalului Mînecii.

Lupta pentru supremație va începe din nou, în 1980, chiar la 19 ianuarie, la Cardiff. Țara Galilor va da replica rugbyștilor francezi. Cel ce va învinge pe Arms Park va fi automat investit cu titlul, neoficial desigur, de șalanger la „coroană" deținută deocamdată tot de Noua Zeelandă.

Nu putem să încheiem scurta noastră retrospectivă fără a sublinia că aspectul cel mai pregnant al anului 1979 este **universalizarea rugbyului.** Procesul de proliferare a jocului cu balonul oval a devenit ireversibil. Iată, una după alta intră (alături de țările britanice și Franța) în concertul internațional mai întîi **Argentina,** care, după ce în 1978 a jucat oficial în Marea Britanie și Franța, obținînd rezultate bune, a debutat în 1979 într-un test la Wellington (18—6 pentru Noua Zeelandă), primind apoi vizita XV-lui Australiei (24—13 și 12—17 în cele două teste la Buenos Aires), apoi **Japonia, Canada, S.U.A.** (care au trecut și ele la rugbyul clasic), **Italia** (care în 1980, sub conducerea lui **Pierre Villepreux,** va întreprinde primul său turneu oficial în Noua Zeelandă), **U.R.S.S.** Toate au pășit în „înalta societate" a rugbyului. Ne face deosebită plăcere să constatăm că **România** s-a înscris în circuitul marilor valori mondiale. După reușitul lor turneu de la Antipozi, din 1975, iată-i după patru ani pe rugbyștii români cucerind publicul britanic printr-o comportare admirabilă într-un test memorabil pe Arms Park, 12—13 cu Țara Galilor!

Dimitrie CALLIMACHI

Redacția și administrația: cod 70139 București, str V. Conta 16, of. P.T.T.R. 1, tel. centrală 11 10 05; secția coresp. 11 51 09; interurban 437; telex 10 350 romsp Tiparul I. P. „Informația"
Pentru străinătate: abonamente prin ILEXIM - departamentul export import presă, P.O. Box 136-137, telex 11 226, București, str. 13 Decembrie nr. 3. R. 1, 2, 3, 4. 10363